

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENÓW POŁOŻONYCH
W OBRĘBIE ŁOKCIOWE GMINA SMOŁDZINO**

Sporządziła:

mgr Dagmara Kownacka

wrzesień 2013

Spis treści:

1. WSTĘP	3
1.1. Podstawa prawna opracowania	3
1.2. Cel opracowania	4
1.3. Uwagi metodyczne	5
2. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PROJEKTU PLANU	6
3. ZAKRES PRZESTRZENNY PROGNOZY	7
4. METODYKA	7
5. GŁÓWNE CECHY PRZESTRZENI PRZYRODNICZEJ	8
6. POTENCJALNE ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	16
7. OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO W ASPEKCIE REALIZACJI PROJEKTU PLANU	16
8. PROGNOSTYCZNE UJĘCIE FUNKCJONALNE	21
9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM	23
10. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE	23
11. UWARUNKOWANIA MINIMALIZACJI NEGATYWNEGO WPŁYWU NA ŚRODOWISKO REALIZACJI USTALEŃ PLANU	23
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI	24
13. WYKAZ MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH	26

Załączniki:

- 1) Mapy prognozy oddziaływania na środowisko obręb Łokciowe.
- 2) Mapy ekofizjograficzne

1. WSTĘP

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smoldzino. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi wymagany prawem załącznik do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Określony w ustawie z dnia 3 października 2008 r. „o udostępnianiu informacji, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”, zakres opracowania został dostosowany do specyfiki przyrodniczej obszaru i możliwości jego rozwoju funkcjonalnego.

Prognozę oddziaływania na środowisko zrealizowano na podstawie:

- wizji terenowej obejmującej rozpoznanie struktury środowiska przyrodniczego i przestrzennego,
- materiałów kartograficznych,
- materiałów archiwalnych urzędów i instytucji województwa pomorskiego związanych z problematyką ochrony środowiska,
- literatury publikowanej dotyczącej środowiska przyrodniczego obszaru opracowania i jego okolic,
- stosownych aktów prawnych.

Prognozę OOS sporządzono dla dwóch miejscowych planów graniczących ze sobą, ponieważ tylko takie podejście pozwala na całościową i rzetelną ocenę skutków oddziaływania projektowanych przekształceń na środowisko.

1.1. Podstawa prawna opracowania

Podstawą formalną jest umowa zlecenie zawarta pomiędzy Gminą Smoldzino, a firmą: Pracownia Architektoniczno - Urbanistyczna mr aeroPLAN w Słupsku.

Podstawa prawna opracowania wynika z:

- uchwały Nr XVII/139/2011 z dnia 27 października 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smoldzino,
- uchwały Nr XXVIII/217/2012 z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smoldzino,
- ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zmianami),

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zmianami),
- ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami),
- uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smółdzino wydanego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku;
- uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smółdzino wydanego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Słupsku.

1.2. Cel opracowania

Podstawowym celem opracowania jest prognostyczne określenie potencjalnego oddziaływania na środowisko realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Realizację tego przedsięwzięcia w sferze prawnej reguluje zapis ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zadaniem prognozy jest także:

- analiza i ocena stanu środowiska w aspekcie projektowanych funkcji, w tym również ocena potencjalnych zmian w przypadku braku realizacji planu,
- analiza ustaleń planu w zakresie zapewnienia optymalnych dla środowiska warunków realizacji inwestycji,
- ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym,
- analiza potencjalnych skutków dla środowiska tak na etapie realizacji inwestycji jak i w trakcie eksploatacji,
- sformułowanie sposobów minimalizacji ujemnych dla środowiska i ludzi skutków realizacji ustaleń planu,
- zarysowanie na etapie opracowania planistycznego ewentualnych konsekwencji dla środowiska wynikających z realizacji danego zagospodarowania terenu.

Celem opracowania jest więc określenie potencjalnych zmian zachodzących w wyniku projektowanego zagospodarowania, jako rezultat ustaleń zapisanych w planie. Opracowanie ma na celu stwierdzenie czy i jakie przemiany nastąpią w środowisku przyrodniczym w trakcie i po zagospodarowaniu

analizowanego terenu zgodnie z ustaleniami projektu planu. Celem niniejszej prognozy jest także określenie rodzajów oraz tam gdzie to możliwe - wielkości zmian poszczególnych komponentów środowiska oraz uciążliwości dla środowiska życia ludzi, jakie mogą być rezultatem realizacji ustaleń analizowanego planu miejscowego.

1.3. Uwagi metodyczne

Zapis ustaleń planu traktowano jako punkt wyjścia do zmiany sposobu użytkowania przedmiotowego terenu, co z kolei może być źródłem oddziaływania na istniejące struktury przyrodnicze. Ustalenia planu określają warunki brzegowe realizacji inwestycji, gdyż taka jest ich istota. Zadaniem prognozy jest zwrócenie uwagi na prawdopodobieństwo zdarzeń negatywnych, które mogą zaistnieć. W pierwszym rzędzie skupiono się na identyfikowaniu kierunków negatywnych zmian w przestrzeni przyrodniczej. Zmian, które mogą, lecz nie muszą być inicjowane obiektywnie istniejącymi ustaleniami planu. Problematykę cech i kształtowanie środowiska przedstawiono w ujęciu syntetycznym, poprzez określenie głównych rysów jego struktury.

Prognozując zmiany środowiska przyrodniczego stosowano metody opisowe polegające na łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji na podstawie znajomości mechanizmów funkcjonowania środowiska.

Część tekstowa prognozy ma charakter komentarza objaśniającego i prezentującego wyniki badań prognostycznych, odniesionych do zapisu ustaleń planu w ich aspekcie regulacyjnym. Syntezę prognozy przedstawia załączona mapa w skali planu.

Podstawowymi materiałami przy sporządzaniu prognozy były:

- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smoldzino (uchwała intencyjna Nr XVI/139/2011 z dnia 27 października 2011 r. oraz uchwała Nr XXVII/217/2012 z dnia 25 maja 2012 r.),
- opracowanie ekofizjograficzne podstawowe obrębu geodezyjnego Łokciowe (autor: arch. kraj. Rafał Nastalski),
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Smoldzino,
- strategia rozwoju turystyki i promocji gminy Smoldzino,
- plan gospodarki odpadami dla powiatu słupskiego,
- program ochrony środowiska dla powiatu słupskiego.

Opracowanie prognozy odbyło się w trzech etapach:

- zapoznanie się z podstawowymi materiałami oraz literaturą dotyczącą przedmiotowego terenu,
- wizja terenowa oceniająca strukturę przyrodniczą i przestrzenną obszaru opracowania,
- analiza ustaleń projektu planu i opracowanie prognozy w formie opisowej i graficznej.

W trakcie prac nad prognozą oddziaływania na środowisko współpracowano z autorami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PROJEKTU PLANU

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu geodezyjnego Łokciowe został sporządzony w celu realizacji polityki przestrzennej związanej z rozwojem budownictwa mieszkaniowego i usługowego oraz rekreacyjnego. Zapisy projektu planu regulują w aspekcie środowiskowym zasady gospodarowania przestrzenią.

Ustalenia zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obrębu geodezyjnego Łokciowe są zgodne z kierunkami przedstawionymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Smoldzino oraz uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym i z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

Projekt miejscowego planu uwzględnia najbardziej istotne zapisy zawarte w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Smoldzino. Realizuje przyjęte w studium cele rozwoju, takie jak:

- restrukturyzacja obszarów wiejskich,
- aktywizacja pozarolniczej działalności gospodarczej.

Projekt planu uwzględnia przyjęte w „Studium...” kierunki zagospodarowania przestrzennego, którymi w szczególności są:

- rozwój funkcji mieszkaniowych i usługowych,
- ochrona środowiska naturalnego,
- ochrona wartości dziedzictwa kulturowego.

Projekt planu uwzględnia zasadnicze wskazania określone w opracowaniu ekofizjograficznym, do których należą między innymi:

- zachowanie i ochrona istniejących wartości środowiska przyrodniczego,
- realizowanie zasady zrównoważonego rozwoju,
- realizacja inwestycji ochrony środowiska.

Zapisy projektu planu regulują w aspekcie środowiskowym zasady gospodarowania poprzez stosowne ustalenia podstawowe i ogólne obowiązujące na całym obszarze i ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych funkcji.

Ustalenia istotne w aspekcie zasad ochrony środowiska i krajobrazu to między innymi:

- zagospodarowanie terenu w obrębie obszaru otuliny Słowińskiego Parku Narodowego zgodne z zasadami określonymi w Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2004, Nr 92, Poz. 880 ze zminami), w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 marca 2004 roku w sprawie

Słowińskiego Parku Narodowego (Dz. U. 2004, Nr 43, poz. 390), planie ochrony i zadaniach ochronnych (Zarządzenie Nr 31 Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Słowińskiego Parku Narodowego) oraz uwzględniające Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 Nr 25, poz. 133, ost. zm. Dz. U. 2012 poz. 358), Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U 2010 Nr 77, poz. 510, ost. zm. Dz. U 2012 poz.1041),

- zachowanie zieleni nieurządzonej wzdłuż cieków wodnych oraz zieleni wysokiej,
- zakaz zmiany stosunków wodnych, zasypywania rowów melioracyjnych oraz zmiany użytkowania łąk przyrodniczo cennych,
- zakaz odprowadzania ścieków, w tym ścieków pochodzących z produkcji rolniczej bezpośrednio do wód powierzchniowych i gruntu,
- zakaz lokalizacji wszelkich inwestycji naruszających równowagę przyrodniczą i naturalne walory terenu,
- zakaz budowy obiektów i zakładów o szkodliwym wpływie na środowisko oraz stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi,
- zachowanie i kształtowanie powierzchni biologicznie czynnej dla terenów istniejącej i projektowanej zabudowy zgodnie z ustaleniami szczegółowymi.

3. ZAKRES PRZESTRZENNY PROGNOZY

Niniejsze opracowanie sporządza się na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Łokciowe, gmina Smołdzino (Uchwała Nr XVI/139/2011 z dnia 27 października 2011 r. oraz Uchwały Nr XXVII/217/2012 z dnia 25 maja 2012 r.).

Obszar opracowania leży w północno - wschodniej części gminy Smołdzino, w północnej części powiatu słupskiego, w województwie pomorskim.

4. METODYKA

Ocenę skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko oparto na analizie stanu środowiska na rozpatrywanym obszarze oraz potencjalnych zagrożeń wynikających z realizacji planu. Metodą opisową zaprezentowano przewidywane skutki realizacji ustaleń projektu planu na środowisko. Sporządzono również listę kontrolną wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska, wraz z oceną wielkości ich wpływy (duży, średni, mały, brak).

5. GŁÓWNE CECHY PRZESTRZENI PRZYRODNICZEJ

Gmina Smołdzino pod względem administracyjnym położona jest w północno – zachodniej części województwa pomorskiego, w powiecie słupskim. Od północnego – wschodu graniczy z gminą miejską Łeba, od wschodu (w akwenie jeziora Łebsko) z gminą Wicko, od południowego – wschodu z gminą Głównicy, natomiast od zachodu z gminą Ustka. Ponadto od północy granicę gminy stanowi 26-cio kilometrowy odcinek granicy morskiej Polski z Morzem Bałtyckim.

Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną Polski (wg Kondrackiego) gmina Smołdzino położona jest w mezoregionie Wybrzeże Słowińskie. Usytuowana jest na Nizinie Gardnieńsko – Łebskiej otoczonej łukiem wzgórz morenowych, których kulminację stanowi, górujący nad okolicą, Rowokół o wysokości ok. 115 m npm.

Jej granice wyznaczają naturalne elementy krajobrazu takie jak: brzeg morza, brzegi jeziora Gardno i Łebsko, odcinki rzek: Łupawa, Pustynka, Brodniczka.

Jest to rozległa gmina rozciągająca się na powierzchni 25 980 ha, o gęstości zaludnienia wynoszącej 14 osób na 1 km². Administracyjnie gmina podzielona jest na 16 sołectw, które skupiają 19 miejscowości: Kluki, Przybynin, Łokciowe, Smołdziński Las, Smołdzino, Żelazo, Wierzchocino, Witkowo, Siecie, Gardna Wielka, Gardna Mała i Wysoka, Stojcino, Retowo, Czysła, Bukowa, Komnino, Człuchy.

Stolicą gminy i siedzibą władz administracyjnych jest miejscowość Smołdzino położona nad rzeką Łupawą, oddalona 30 km od Słupska i 6 km od morza. Pełni ona funkcję ośrodka gminnego, położona w środkowej części gminy i zamieszkiwana przez ponad 18% mieszkańców gminy. Smołdzino jest ośrodkiem administracyjnym, gospodarczym i usługowym o znaczeniu gminnym skupiającym szereg urzędów i instytucji obejmujących swoim zasięgiem obszar całej gminy. Miejscowość ta pełni również funkcję obsługi ruchu turystycznego dysponując w sezonie dobrze rozwiniętą bazą noclegową i gastronomiczną.

Uwarunkowania przyrodnicze przedstawione w formie syntetycznej zostały oparte w znacznej mierze na opracowaniu ekofizjograficznym. Analizie poddano głównie te cechy, które pozostają w związku z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Rzeźba terenu

Ukształtowanie terenu jest uwarunkowane położeniem obszaru na Nizinie Gardnieńsko – Łebskiej, nieznacznie wyniesionej nad poziom morza błotnistej równinie nadmorskiej, uformowanej wskutek odcięcia dawnych zatok przez stopniowo rozwijające się mierzeje. Obszar objęty opracowaniem został ukształtowany w okresie zlodowacenia bałtyckiego i modyfikowany w okresie holoceni. Na morfogenezę omawianego obszaru największy wpływ miała faza gardnieńska zlodowacenia bałtyckiego i występująca później deglacja.

Teren objęty opracowaniem nie jest zróżnicowany, praktycznie jest płaski. Deniwelacja terenu (z wyłączeniem rowów melioracyjnych) wynosi 0,2 m, przy rzędnych 1,0 m npm do 1,2 m npm.

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się wysokim poziomem wód gruntowych i zabagnieniem i w związku z tym budują go utwory organogeniczne. Warstwę powierzchniową stanowią torfy niskie o różnym stopniu mineralizacji (murszenia) zalegające na piaskach drobnych pochodzenia jeziornego.

Gleby

Gleby występujące na omawianym obszarze są pochodzenia organicznego. Pod względem bonitacyjnym znajdują się tu łąki trwale (Ł) klasy IV, V i VI.

Według klasyfikacji glebowo - rolniczej na działkach 55/59 i 55/60 znajdują się typy gleby: **T.** murszowo - torfowe (gleby bagiennie), oraz **M.** murszowo - mineralne. Pod względem gatunku gleb są to torfy niskie na piaskach luźnych (gleby murszowo - torfowe) i piaski luźne (gleby murszowo - mineralne). Gleby torfowe powstają w ekosystemach bagiennych wytwarzających i akumulujących torf. Gleby te mogą występować na terenach stale podmokłych jako torfowo - bagiennie, związane z akumulacyjną fazą rozwoju torfowiska i na terenach odwodnionych, z przerwany procesem bagiennym, jako torfowo - murszowe, łąkowe, leśne lub w uprawie rolniczej. Typ gleb torfowych reprezentuje torfowiska jako ekosystemy torfotwórcze. Dlatego podział na podtypy oparto na zasadniczym zróżnicowaniu naturalnych torfowisk, wynikającym z żyzności siedlisk. Gleby torfowo - murszowe powstają na odwodnionych torfowiskach i istnieją dopóty, dopóki warstwa torfu na skutek mineralizacji nie spłyci się do 30 cm. Przechodzą wtedy w gleby mineralno - murszowate. Podstawą wydzielenia podtypu gleb torfowo - murszowych jest obecność pod murszem warstwy torfu, którego rodzaj jest kryterium dalszego podziału tych gleb na jednostki (rodzaje), ponieważ w sposób istotny różnicuje on warunki siedliskowe. W przypadku gleb płytkich i średnio głębokich ważną rolę w tym podziale odgrywa rodzaj mineralnego podłoża. Stopień zmurszenia gleby oraz stopień przeobrażenia masy murszowej są wskaźnikami charakteryzującymi warunki wzrostu roślin w warstwie korzeniowej. Ogólny opis profilu gleby torfowo - murszowej jest następujący *Mt-Ot* lub *Mt-Ot-D*. W siedliskach łąkowych gleby te wchodzi w skład odrębnej jednostki jako siedliska murszowe. Pod zbiorowiskami leśnymi gleby torfowo - murszowe wchodzi w skład odwodnionych siedlisk olsowych i olsu jesionowego, lasu mieszanego, boru mieszanego i boru. W przypadku brzeźnych stref torfowisk, gdzie warstwa organiczna jest płytka, prowadzi to do odsłonięcia mineralnych utworów zalegających w spągu złoża i objęcie ich procesem glebotwórczym. Ze względu na właściwości rolnicze gleb zaliczane są one do kompleksu przydatności rolniczej: **2z.** - użytki zielone średnie. W skład tego kompleksu wchodzi użytki zielone występujące na glebach mineralnych, mułowo - torfowych, torfowych i murszowych. Stosunki wodne gleb tego kompleksu nie są do końca uregulowane, co powoduje, że gleby te są okresowo za suche lub nadmiernie uwilgotnione.

Warunki hydrogeologiczne

Pod względem morfologicznym obszar opracowania stanowi fragment zachodniego brzegu jeziora Łebsko, od krawędzi jego zbiornika jest oddalony około 2,5 km. Jeziora przymorskie, do jakich należy Łebsko, charakteryzują się dużą powierzchnią, niewielką głębokością, słonawymi wodami i możliwością wystąpienia tzw „cofki” - cofania wód rzek Łeby i Łupawy pod naporem wód morskich. Są to jeziora kryptodepresyjne. Przez Jezioro Łebsko przepływa rzeka Łeba, przez Gardno rzeka Łupawa. Na jakość wód w jeziorach ma bardzo istotny wpływ jakość wód Łeby i Łupawy, oraz stan wód gruntowych które poprzez system rowów melioracyjnych i kanałów transportowane są bezpośrednio do jezior. Powoduje to nasilenie procesu eutrofizacji wywołanej stałym dopływem ładunków, spływających z okolicznych pól i łąk. Głównym zagrożeniem dla jakości i żyzności wód jezior są związki fosforanowe i azotowe, sprzyjające eutrofizacji, której widocznym przejawem jest bujnie rozwijająca się roślinność trzcinowisk, szuwarów i oczeretów.

Jezioro Łebsko jest największym akwenem w Słowińskim Parku Narodowym, największym jeziorem przymorskim oraz trzecim pod względem wielkości w Polsce. Duża powierzchnia zbiornika (7140 ha), niewielka średnia głębokość wynosząca 1,6 m oraz częste nasilone wiatry powodują, iż jezioro to jest zbiornikiem wodnym niestratyfikowanym. Wody akwenu mają charakter eutroficzny. Płaskie brzegi jeziora porośnięte są szerokim pasem trzcin, który utrudnia dostęp do wody a jednocześnie stanowi schronienie dla wielu gatunków ptaków. Na jeziorze Łebsko szerokość tego pasa w niektórych miejscach przekracza 100 m.

Jezioro Łebsko jest zbiornikiem eutroficznym i polimiktycznym. Podobnie jak w przypadku jeziora Gardno także w rejonie ujścia rzeki Łeby z jeziora mają miejsce okresowe wlewy wód morskich. Wody jeziora Łebsko ulegają mieszaniu nie tylko na skutek oddziaływujących wiatrów, ale również na podchodzeniu wody morskiej przy dnie w górę estuarium i odpływie powierzchniowym wody słodkiej w kierunku morza. Dzięki temu zjawisku w jeziorze oprócz flory i fauny typowych dla wód śródlądowych można spotkać organizmy charakterystyczne dla wód Bałtyku.

(<http://slowinski.pn.pl/pl/obwody-ochronne/obw-ochr-lebsko.html>.)

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się rozwiniętą siecią cieków powierzchniowych, na którą składają się rowy melioracyjne i Kanał Łupawa - Łebsko. Działki 55/59 i 55/60 bezpośrednio przylegają do kanału łączącego rzekę Łupawę z jeziorem Łebsko, obejmują silnie zmeliorowane użytki zielone – łąki. Na północ od obszaru opracowania znajduje się przepompownia regulująca stosunki wodne obszaru łąk i pastwisk. Istniejąca infrastruktura techniczna umożliwia modyfikację stosunków wodnych, obszar może być w zależności od potrzeb nawadniany lub odwadniany. Obecnie rowy melioracyjne na terenie działek nr 55/59 i 55/60 są zaniedbane, nie są drożne i stopniowo zarastają.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w obrębie hydrograficznej jednostki bilansowej – zlewnie rzek Przymorza na zachód od Wisły do rzeki Słupi włącznie – GD10 – Łeba. Pod względem

administracyjnym obszar opracowania jest objęty nadzorem Rejonowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku.

Na podstawie dokumentacji geotechnicznej sporządzonej dla potrzeb ogólnego rozpoznania warunków gruntowo - wodnych w styczniu 2012 r. obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się występowaniem w podłożu warstwy namulów o miąższości nie przekraczającej 0,3 m, występujących na piaskach drobnych, których spągu nie przewiercono do głębokości 4,5 m. Są to grunty mało zróżnicowane pod względem genetycznym i litologicznym. Podczas odwierć prowadzonych zimą, przy stanach zbliżonych do średnich, nawiercono wody o zwierciadle swobodnym na głębokości od 0,2 do 0,5 m (rzędne terenu 0,69 – 0,91 m npm). W warunkach ekstremalnych na wiosnę, po intensywnych opadach lub tajaniu śniegu, zwierciadło wód podziemnych może podnieść się o 0,2 – 0,3 m, co może oznaczać miejscowe podtopienie terenu.

Wody powierzchniowe

Wody gruntowe są dobrej jakości, brak jest w nich zanieczyszczeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin, oraz związków biogenych, ponieważ substancje te są bezpośrednio wykorzystywane przez roślinność łąkową, która tworzy swoisty filtr biologiczny. O jakości wód powierzchniowych – kanału Łupawa - Łebsko, decyduje przede wszystkim jakość wód rzeki Łupawy. Kompleksowe badania czystości wód rzeki Łupawy przeprowadzono kilkakrotnie od 1996 roku. Nową klasyfikacją jakości wód powierzchniowych wprowadzoną rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. które wprowadziło inne niż w latach poprzednich zasady prowadzenia badań i oceny stanu wód. Nowa klasyfikacja dla prezentowania stanu wód powierzchniowych obejmuje pięć klas jakości, podczas gdy do roku 2003 obowiązywały trzy klasy jakości oraz grupa nie odpowiadająca normom. Zgodnie z nową klasyfikacją jakość wód w rzekach oceniano na podstawie badań prowadzonych w punktach pomiarowych rzek, a nie jak do 2003 r. w odniesieniu do badanego odcinka rzeki. Dla pokazania dotychczasowych tendencji zmian stanu czystości Łupawy na przestrzeni ostatnich lat wykorzystano wyniki badań przeprowadzonych przed 2004 r. według starej klasyfikacji. Rzeka Łupawa stanowi odbiornik ścieków bytowo - gospodarczych, oraz wód pochodzących ośrodków hodowli ryb, które w głównej mierze przekazywane są wodom jej środkowego odcinka. Bezpośrednia ocena stanu czystości wód przeprowadzono między innymi na stanowisku pomiarowym w Smoldzinie. Przeobrażenie zanieczyszczeń Łupawy na tym stanowisku pomiarowym, zauważalne przy zestawieniu danych z badań w 1996 i 2003 r. nie uległo zmianie w zakresie wskaźników fizykochemicznych – II kl czystości, w zakresie wskaźników bakteriologicznych - z wód pozaklasowych na klasę III, w zakresie wskaźników hydrobiologicznych jakość wód uległa pogorszeniu z klasy II na klasę III. Ogólna jakość wód uwzględniająca wszystkie wskaźniki pozostała na poziomie II klasy. Jakości wód badana w zakresie występowania substancji biogenych – azotu amonowego i azotynowego i fosforanów nie uległa zmianom

i pozostały w II klasie czystości. Pogorszenie wskaźników hydrobiologicznych dotyczyło stężenia chlorofilu „a” którego poziom zwiększył się z klasy II na klasę III.

Według klasyfikacji obowiązującej od 2004 r. (klasy czystości od I do V) ogólna jakość wód rzeki Łupawy klasyfikuje się w III klasie czystości (zadowolająca jakość).

W latach 2001 – 2002 przystąpiono do opracowania kompleksowego programu porządkowania gospodarki wodno – ściekowej. Rozpoczęto realizację lokalnych programów inwestycyjnych gmin w powiązaniu z kompleksowym programem utrzymania czystości wód w całej zlewni Łupawy od źródeł do ujścia. Działanie te są nadal kontynuowane i przyczyniają się do poprawy jakości wód powierzchniowych związanych z obszarem opracowania.

Ze względu na położenie obszaru w strefie krawędziowej jeziora Łebsko istnieje potencjalne zagrożenie powodziowe związane z cofaniem się wód rzek i cieków powierzchniowych zasilających jezioro. Obszar opracowania graniczy bezpośrednio z kanałem Łupawa - Łebsko. Obecnie brak jest oficjalnych danych na temat bezpośredniego zagrożenia powodziowego dla tego obszaru. Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej jest w trakcie opracowywania szczegółowych map zagrożenia i ryzyka powodziowego w ramach programu ISOK (Informatyczny System Osłony Kraju). Zakończenie podstawowych prac nad mapami zagrożenia powodziowego planowane jest na koniec 2013 r. Według informacji uzyskanych w Nadzorze Wodnym w Słupsku, obszar objęty opracowaniem leży poza strefą obszarów zagrożonych powodzią. Stan wód powierzchniowych – kanał Łupawa - Łebsko jest zadowolający. O ich jakości decyduje jakość wód rzeki Łupawy która w klasyfikacji ogólnej należy do III klasy czystości. Obecny sposób użytkowania obszaru opracowania nie ma wpływu na stan wód powierzchniowych. Poprawa jakości wód rzeki Łupawy jest możliwa tylko poprzez kompleksowy program porządkowania gospodarki wodno – ściekowej na całym obszarze jej zlewni.

Wody podziemne

Na obszarze opracowania wody podziemne o zwierciadle swobodnym znajdują się od 0,2 do 0,5 m pod powierzchnią terenu. W związku z tym możliwość ich zanieczyszczenia jest bardzo duża. Tylko niewielka ilość zanieczyszczeń może być w wyniku sorpcji zatrzymana na powierzchni gruntu i w strefie przypowierzchniowej rozkładana w toku naturalnych procesów.

Roślinność

Na obszarze objętym opracowaniem brak jest szczególnych zasobów przyrodniczych, podlegających ochronie. Nie wyróżnia się on szczególną różnorodnością przyrodniczą. Obecne zabiegi uprawowe przeciwdziałają naturalnej sukcesji i przekształcania się łąk świeżych w las łęgowy. Istniejące obecnie zbiorowisko roślinne jest utrzymywane na etapie dojrzałym. Jedno lub dwukrotne w ciągu roku koszenie łąk

powoduje eliminację nadwyżki produkcji pierwotnej biomasy i uniemożliwia sukcesję roślinną, nie powoduje zubożenia i degradacji siedliska.

Wtórna sukcesja roślinna rozwija się spontanicznie tylko w obrębie niedrożnych rowów melioracyjnych, gdzie nie stosuje się żadnych zabiegów uprawowych, nie jest eliminowana nadwyżka produkcji pierwotnej. Płaty roślinności zielonej związanej z siedliskami wilgotnymi są wypierane przez zarośla wierzby uszatej.

Zbiorowiska zaroślowe i zadrzewienia w krajobrazie rolniczym należą do najkorzystniejszych biotopów dla licznych kręgowców. Są to najkorzystniejsze miejsca dla gniazdowania i żerowania ptaków, pobytu małych ssaków owadożernych i drapieżnych, takich jak nietoperze, ryjówki, łasice, jeże.

Obecny ekstensywny sposób użytkowania zasobów przyrodniczych wprowadza jedynie zagrożenia degradacji gleb organicznych. Odwodnienie terenu powoduje mineralizację torfu niskiego i słyca jego miąższość. W przypadku zintensyfikowania zabiegów uprawowych, nawożenie i stosowanie pestycydów może stanowić potencjalne zagrożenie dla zanieczyszczenia wód gruntowych. Całkowite zaniechanie upraw uruchomi sukcesję wtórną, która przekształci strukturę krajobrazu. Obszar opracowania zamieni się w zarośla wierzbowe i następnie w las łęgowy.

Na stan ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych na obszarze opracowania ma bardzo istotny wpływ ochrona i sposób użytkowania terenów bezpośrednio do niego przylegających. Dotyczy to szczególnie jakości wód kanału Łupawa – Łebsko i bezpośrednio rzeki Łupawy. Istotne jest także natężenie ruchu na drogach gminnych. Oprócz pogorszenia klimatu akustycznego, drogi stanowią barierę ekologiczną dla przemieszczania się dzikich gatunków zwierząt, wpływają na śmiertelność w populacjach różnych gatunków.

Drzewa budujące zadrzewienie przydrożne znajdujące się poza granicami obszaru opracowania są w złym stanie zdrowotnym. Ich obecna żywotność ma podłoże naturalne i nie jest spowodowana złym stanem środowiska. Topole są drzewami krótkowiecznymi, pod względem faz rozwojowych drzew, topole przy drodze gminnej są w fazie dojrzałości – charakteryzują się spowolnionym wzrostem, osiągnęły swoje pełne rozmiary, oraz w fazie zamierania – występuje stopniowe zamieranie korony i przewaga procesów destrukcyjnych nad zdolnością drzew do regeneracji.

Klimat lokalny

Gmina Smoldzilno leży w obrębie typu klimatów bałtyckich, w krainie zwanej „Pobrzeżem Łebskim”. Klimat ten charakteryzują stosunkowo łagodne zimy i niezbyt gorące lata, jak również duża wilgotność powietrza. Średnia temperatura roczna wynosi 7,5°C. Najzimniejsze miesiące to styczeń - średnia temperatura -0,6°C i luty -1,2°C, najcieplejsze - lipiec 16,5°C i sierpień 16,4°C. Średnia roczna opadów wynosi 655 mm do 690 mm. Najwięcej opadów występuje latem i jesienią, przy tym są one często gwałtowne i obfite. Najmniej opadów w lutym i marcu. Średnia ilość dni deszczowych w roku wynosi 120 do

140. Śnieg notowany jest od października do maja, średnio przez 34 dni. Okres wegetacji trwa około 200 dni. Rozpoczyna się pomiędzy 5 a 10 kwietnia, a kończy między 5 a 10 listopada.

Ochrona środowiska przyrodniczego

Na obszarze opracowania nie ma obiektów, które można uznać za najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym. Nie został on objęty żadną z form ochrony określonych w Ustawie o ochronie przyrody. Znajduje się natomiast w granicach otuliny Słowińskiego Parku Narodowego. Według ustawy z dn. 16.04.2004 r. o ochronie przyrody otulina parku narodowego nie jest formą ochrony przyrody, ale może być w niej utworzona strefa ochronna zwierząt łownych ze względu na potrzebę ochrony zwierząt w parku narodowym.

Strefa ochronna zwierząt łownych nie podlega włączeniu w granice obwodów łowieckich. Minister właściwy do spraw środowiska ustanawia, w drodze rozporządzenia, strefę ochronną zwierząt łownych, określając obszary wchodzące w jej skład oraz kryteria i sposoby utrzymania właściwej liczebności i struktury populacji poszczególnych gatunków zwierząt łownych, kierując się potrzebą:

- ochrony gatunków zwierząt łownych w parkach narodowych,
- utworzenia strefy bezpieczeństwa dla gatunków zwierząt łownych wychodzących na żerowiska poza obszar parku narodowego,
- utrzymywania właściwej liczebności i struktury populacji poszczególnych gatunków zwierząt łownych na obszarze parku narodowego w celu zachowania równowagi przyrodniczej.

Ochrona zwierząt łownych w strefie ochronnej zwierząt łownych należy do zadań dyrektora parku narodowego.

Obszar objęty opracowaniem sąsiaduje z obszarami prawnie chronionym w zakresie środowiska przyrodniczego. Do obszarów tych zaliczamy Słowiński Park Narodowy – w min. odległości ok. 360 m, rezerwat Bagna Izbickie - w min. odległości ok. 5,2 km oraz obszary Natura 2000:

NAZWA	KOD	WOJEWÓDZTWO	POWIAT	GMINA	POW.	Min. odległość od obszaru oprac.
Ostoja Słowińska	PLH220023	pomorskie	obszar morski poza NUTS, słupski	Łeba, Wicko, Główny, Smołdzino, Ustka	32 955.3	ok. 360 m
Dolina Łupawy	PLH220036	pomorskie	słupski	Czarna Dąbrówka Cewice, Damnica Główny, Potęgowo, Smołdzino	5 508.6	ok. 6,7 km
Pobrzeże Słowińskie	PLB220003	pomorskie	słupski	Łeba, Wicko, Główny, Smołdzino, Ustka	21 819.4	ok. 360 m

Ochrona zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych na danym obszarze usankcjonowana jest przez przepisy prawne:

- ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2004 Nr 92 poz. 880 ze zmianami),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2001 Nr 62, poz. 627 ze zmianami),
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. 2001 Nr 115 poz. 1229 ze zmianami),
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2004 r. Nr 121, poz. 1266, ze zmianami),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 marca 2004 roku w sprawie Słowińskiego Parku Narodowego (Dz. U. 2004, Nr 43, poz. 390),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12.10.2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2011 Nr 237 poz. 1419),
- rozporządzenie Min. Środowiska z dnia 5.01.2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012 Nr 0 poz. 81).

Istotne jest także uwzględnienie przepisów stanowiących przez Zarządzenie Nr 31 Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Słowińskiego Parku Narodowego.

Zagrożenia środowiska naturalnego

Strefa słupska w rejonie której znajduje się obszar opracowania na podstawie danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku zaliczona jest pod względem jakości powietrza do strefy A. Mierzone parametry zarówno dla ochrony zdrowia człowieka (SO₂, NO, pył zawieszony, Pb, benzen, CO i ozon) jak i dla ochrony roślin (SO₂, NO_x, ozon) nie przekraczają wartości dopuszczalnych określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska. Potencjalne zanieczyszczenia powietrza mogą być na obszarze opracowania związane jedynie z pojazdami silnikowymi, pojazdami samochodowymi poruszającymi się po drogach gminnych i maszynami rolniczymi wykorzystywanymi w uprawach rolnych. Szczególnie dotyczy to pyłu zawieszonego, ze względu na jakość nawierzchni dróg, oraz potencjalnego zanieczyszczenia gleby metalami ciężkimi. Zagrożenie te są potencjalnie niewielkie przy obecnym małym nasileniu ruchu na drogach i intensyfikacji produkcji rolnej.

Podstawowym źródłem występowania zagrożeń dla środowiska jest produkcja rolna. Zagrożenia przejawiają się głównie przesuszaniem terenu spowodowanym odwodnieniem rowami i kanałami melioracyjnymi. Powoduje to degradację gleb organicznych, murszenie torfu, zmniejszenie jego miąższości i zanikanie gleby organicznej. Obecnie charakter produkcji rolnej ma charakter ekstensywny, łąki nie są nawożone. Uprawa ogranicza się do jedno lub dwukrotnego koszenia w ciągu roku. W związku z tym zagrożenie związane z przedostawaniem się do gleby środków ochrony roślin oraz związków fosforanowych i azotowych obecnie nie występuje. Potencjalnym zagrożeniem dla jakości gleb jest ich zasolenie na skutek posypywanie dróg solami w okresie zimowym. Na omawianym obszarze

dotychczasowe zimowe utrzymanie dróg gminnych ogranicza się tylko do ich mechanicznego odśnieżania. W trakcie wizji lokalnych nie stwierdzono stosowania soli w okresie zimy.

Obszar opracowania potencjalnie może być narażony na hałas komunikacyjny, związany z pojazdami samochodowymi poruszającymi się po drogach gminnych oraz z maszynami rolniczymi podczas prac polowych, jednak poziom hałasu nie przekracza wartości normatywnych.

Zagrożenie zarówno dla wód podziemnych jak i powierzchniowych stwarza brak uregulowania gospodarki sanitarnej.

6. POTENCJALNE ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Biorąc pod uwagę obecne zagospodarowanie, w przypadku braku realizacji projektu planu prognozuje się:

- niekorzystne zmiany w rolniczej przestrzeni produkcyjnej, gdzie część gruntów jest odlogowana i zachodzą tam procesy początkowego stadium sukcesji roślinności,
- obniżanie walorów krajobrazowych i architektonicznych dysharmonijną zabudową różnego typu,
- utrzymanie stanu nieładu przestrzennego i ekologicznego,
- dalszą degradację środowiska spowodowaną nierozwiązaną gospodarką ściekową i gospodarką odpadami.

Projekt planu uwzględnia potencjalne zagrożenia i poprzez stosowne ustalenia daje podstawę do kreowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem ochrony środowiska. Odstąpienie od realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaprzepaści szansę na właściwy rozwój tego terenu.

Tendencja rozwoju funkcjonalnego obszaru opracowania będzie skierowana przede wszystkim na budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne i budownictwo usług turystycznych. Bez ścisłych uregulowań planistycznych funkcje te będą rozwijały się żywiołowo bez zachowania ładu przestrzennego. Niekontrolowany rozwój zabudowy generalnie wpływa na obniżenie walorów krajobrazowych i ekologicznych jak również architektonicznych.

7. OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO W ASPEKCIE REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Oddziaływanie na środowisko spowodowane realizacją projektu planu jest efektem wielu czynników wpływających na różne komponenty środowiska będące we wzajemnych powiązaniach.

Ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadzono biorąc pod uwagę etap realizacji oraz etap funkcjonowania inwestycji. Przeprowadzono analizę przewidywanych oddziaływań na:

- różnorodność biologiczną,
- powierzchnię ziemi,

- krajobraz,
- zwierzęta,
- wody powierzchniowe i podziemne,
- powietrze i klimat,
- zasoby naturalne,
- obszary chronione,
- zabytki,
- dobra materialne,
- ludzi.

Różnorodność biologiczna

Środowisko przyrodnicze obrębu geodezyjnego Łokciowe jest pod dominującym wpływem działalności rolniczej. W związku z tym procesy przyrodnicze na tym terenie w przeważającej części mają charakter antropogeniczny. Lokalizacja zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowy usług turystycznych na gruntach ornych nie spowoduje negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną. Walory ekologiczne terenów przeznaczonych pod usługi turystyczne mogą być nawet wyższe od terenów niezabudowanych. Rozwiązania funkcjonalno - przestrzenne zawarte w projekcie planu kreują tworzenie zielonych stref poprzez realizację zieleni przydomowej oraz duży udział powierzchni biologicznie czynnej. Założenie wprowadzone w projekcie planu przyczynią się do wzrostu bioróżnorodności.

Powierzchnia ziemi

Realizacja projektu planu spowoduje zmiany w środowisku wynikające z istoty ingerencji w struktury przyrodnicze związane z zabudową, gdzie nastąpi utrata terenów biologicznie czynnych. Przekształcenia powierzchni ziemi związane z lokalizacją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usług turystycznych będą miały ograniczony zasięg przestrzenny.

Funkcjonowanie terenów z ogrodami przydomowymi może pełnić znaczącą rolę ekologiczną. Walory ekologiczne „zielonych ogrodów” z roślinnością drzewiastą i krzewiastą mogą być wyższe od terenów niezabudowanych.

Krajobraz

Realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usług turystycznych nie przyczyni się do obniżenia wartości krajobrazu tego terenu. Odpowiednia kompozycja przestrzenno - przyrodnicza może pozytywnie wpłynąć na krajobraz (znaczny udział powierzchni biologicznie czynnej 60%). Jedynie tereny

komunikacji mogą mieć negatywny wpływ na krajobraz. Jednak przy wprowadzeniu wysokiej zieleni izolacyjnej ten problem można zminimalizować.

Zwierzęta

Na przedmiotowym obszarze przeważają ekosystemy związane z rolniczym wykorzystaniem gruntów, które nie stanowią atrakcyjnych siedlisk dla fauny. Lokalizacja zabudowy mieszkaniowej i usług turystycznych na tym terenie nie spowoduje negatywnego oddziaływania na zwierzęta, których siedliska znajdują się przede wszystkim na zalesionych terenach oraz przy wodach powierzchniowych. Poza tym wprowadzenie nowych terenów zieleni wysokiej w przydomowych ogrodach może mieć wpływ na wzrost liczby gatunków fauny, głównie ptaków.

Wody powierzchniowe i podziemne

Gospodarka ściekowa w obrębie geodezyjnym Łokciowe nie jest uregulowana. Brak kanalizacji sanitarnej jak również zbiorników bezodpływowych powoduje, że ścieki bytowe i gospodarcze przedostają się do gruntu stwarzając zagrożenie zarówno dla wód podziemnych jak i powierzchniowych. Tylko część siedlisk wyposażona jest w zbiorniki bezodpływowe, które nie zawsze eksploatowane są we właściwy sposób. Zdarzają się zjawiska przelewania ścieków do gruntu. Realizacja projektu planu przyczyni się do działań zmierzających do uregulowania gospodarki ściekowej i w perspektywie do budowy kanalizacji sanitarnej, co w konsekwencji będzie miało pozytywny wpływ na jakość wód podziemnych i powierzchniowych.

Powietrze i klimat

Jakość powietrza zależna jest głównie od stopnia koncentracji źródeł zanieczyszczeń i wielkości emisji oraz warunków przewietrzania, a także wpływu źródeł transgranicznych.

Podstawowe źródła zanieczyszczeń powietrza:

- emisja niska w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usług turystycznych, szczególnie w okresie sezonu grzewczego,
- emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych głównie wzdłuż dróg,
- emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych ze źródeł transgranicznych głównie z drogi zbiorczej i dróg lokalnych.

Zanieczyszczenie powietrza na omawianym terenie nie stanowi istotnego zagrożenia dla środowiska. W celu ochrony czystości powietrza plan ustala ogrzewanie pomieszczeń gazem ziemnym, olejem nisko siarkowym lub innymi paliwami ekologicznie czystymi. Przy zastosowaniu ekologicznych źródeł ogrzewania nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji projektu planu na jakość powietrza. Wdrażanie

przyjaznych środowisku systemów grzewczych nie przyczyni się do pogorszenia warunków aerosanitarnych.

Zasoby naturalne

Uwarunkowania ochrony zasobów naturalnych w zakresie lokalizacji zabudowy na obszarze opracowania dotyczą przede wszystkim potencjału agroekologicznego (występowanie gleb IV - VI klasy bonitacyjnej) oraz zasobów wód powierzchniowych i podziemnych. W obrębie geodezyjnym Łokciowe nie wydobywa się i nie ma udokumentowanych złóż surowców naturalnych.

Ustalenia projektu planu wprowadzają zakaz odprowadzania ścieków do gleby i wód powierzchniowych, co ochroni gleby jak również wody powierzchniowe i podziemne przed możliwością zanieczyszczenia. Nie przewiduje się negatywnego wpływu lokalizacji projektowanej zabudowy na zasoby naturalne.

Obszary chronione

Obszar objęty opracowaniem sąsiaduje z obszarami prawnie chronionym w zakresie środowiska przyrodniczego. Do obszarów w najbliższym sąsiedztwie należą:

NAZWA	KOD	WOJEWÓDZTWO	POWIAT	GMINA	POW. ha
Ostoja Słowińska	PLH220023	pomorskie	obszar morski poza NUTS, słupski	Łeba, Wicko, Główczyce, Smoldzino, Ustka	32 955.3
Dolina Łupawy	PLH220036	pomorskie	słupski	Czarna Dąbrówka Cewice Damnica Główczyce, Potęgowo, Smoldzino	5 508.6
Pobrzeże Słowińskie	PLB220003	pomorskie	słupski	Łeba, Wicko, Główczyce, Smoldzino, Ustka	21 819.4
SPN		pomorskie	słupski	Smoldzino	32 740

Natomiast na obszarze opracowania nie występują żadne formy ochrony.

Ze względu na lokalny charakter projektowanego zagospodarowania oraz odległości lokalizacyjne nie przewiduje się negatywnego wpływu projektu planu miejscowego na sąsiadujące formy ochrony przyrody.

Zabytki

Na terenie opracowania nie występują żadne formy ochrony zabytków, ani nie znajdują się na nim obiekty o wysokich walorach kulturowych. Najbliższe obiekty zabytkowe znajdują się w miejscowości Klukowe Buki i Smoldziński Las. Realizacja miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miała negatywnego wpływu na obiekty zabytkowe położone poza obrębem opracowania.

Dobra materialne

Obręb geodezyjny Łokciowe pod względem dóbr materialnych reprezentowany jest przez zainwestowanie osadnicze (zabudowa mieszkaniowa i siedliskowa), sieć drogową i infrastrukturę techniczną. Ustalenia projektu planu zawierają szereg zapisów do ich tworzenia. Nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji projektu planu na dobra materialne.

Wpływ na ludzi

Jednym z celów kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego w ramach planowania przestrzennego jest racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych oraz zapewnienie społeczeństwu bezpieczeństwa ekologicznego. Ekologiczne warunki życia związane są z jakością środowiska, warunkami przyrodniczymi i bioklimatycznymi oraz walorami krajobrazowymi. Przy inwestycjach budowlanych projekt planu zakłada pozostawienie na działkach względnie dużej powierzchni biologicznie czynnej. Zaleca się wprowadzania zieleni wysokiej, co będzie miało pozytywny wpływ na jakość życia mieszkańców jak również na funkcjonowanie przyrody. Zmiana zagospodarowania terenów oparta jest na utworzeniu nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i zabudowę usług. Nowa zabudowa może wpłynąć mobilizująco na obecnych mieszkańców, skłonić ich do działań porządkowych, modernizacyjnych itp., co w konsekwencji przyczyni się do poprawy estetyki istniejącej zabudowy i korzystnie wpłynie na wizerunek miejscowości.

Na etapie inwestycyjnym nastąpi kulminacja negatywnych skutków dla środowiska. Dotyczy to głównie realizacji zabudowy i systemów infrastruktury. Większość z nich powinna być ograniczona przestrzennie do terenów budowy. Cechą negatywnych skutków w tym czasie jest relatywnie znaczne natężenie i krótki okres oddziaływania, równy w zasadzie okresowi prac budowlanych. W części zmiany te mogą mieć charakter nieodwracalny. Bezpośrednie zmiany wystąpią w glebie, biocenozie i krajobrazie. Nastąpi również wzrost zanieczyszczenia powietrza oraz hałasu w trakcie prac budowlanych.

Należy podkreślić, że część skutków oddziaływania na środowisko jest nieunikniona. Wynika to bowiem z istoty ingerencji w struktury przyrodnicze. Jest to pewien koszt konieczny, lecz sumaryczna jego skala wydaje się być niewielka. Istotna rola w minimalizacji negatywnych skutków dla środowiska zaczyna się na etapie planistycznym, w tym decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania oraz sumienności nadzoru budowlanego.

Na etapie funkcjonowania projektu planu nie przewiduje się znaczącego wzrostu negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednak wystąpią pewne nieodwracalne zmiany, które będą wpływać na środowisko:

- przyrost terenów zakrytych i utwardzonych generujących spływ powierzchniowy i parowanie wody (tereny zabudowy, place utwardzone, tereny komunikacyjne),
- przekształcenie rzeźby terenu i krajobrazu w wyniku powstania zabudowy kubaturowej,

- zmniejszenie powierzchni terenów biologicznie czynnych,
- wzrost emisji niskiej (przy braku ekologicznych źródeł ogrzewania),
- wzrost ruchu pojazdów w wyniku rozwoju funkcji mieszkaniowej, usługowej i rekreacyjno - wypoczynkowej oraz związane z tym uciążliwości (hałas, emisja spalin).

Wymienione powyżej negatywne zmiany nie będą miały dużego znaczenia dla tego obszaru, gdyż ich intensywność będzie stosunkowo niewielka. Część z nich będzie występować jedynie okresowo.

Projekt planu obrębu geodezyjnego Łokciowe posiada charakter prośrodowiskowy i stąd można prognozować, że jego realizacja nie przyczyni się do pogorszenia stanu środowiska lecz jego poprawy. Natomiast rozwój funkcji usług turystycznych spowoduje powstanie nowych miejsc pracy.

8. PROGNOSTYCZNE UJĘCIE FUNKCJONALNE

Prognostyczne ujęcie funkcjonalne ma charakter syntetycznej oceny oddziaływania na środowisko, odniesionej do wydzielonych stref funkcjonalnych kreowanych w projekcie planu. Punktem wyjścia była tu prognozowana skala zmian w użytkowaniu terenu. W wyniku tej oceny wydzielono:

STREFA A Tereny przyrodniczo cenne (funkcje: Zn, ZP, WS). Ustalenia projektu planu ocenia się jako bardzo korzystne w zakresie wprowadzenia zapisów prośrodowiskowych oraz wprowadzenia terenu zieleni urządzonej, a także neutralne dla środowiska w zakresie zachowania dotychczasowego użytkowania. Realizacja projektu planu nie spowoduje znacznego wzrostu bezpośredniej presji na te tereny. Ze względu na walory przyrodniczo - krajobrazowe i pełnione funkcje w środowisku, tereny te wymagają szczególnej ochrony.

STREFA B Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług turystycznych (funkcje: MNp, UTp). Ustalenia planu ocenia się jako korzystne w zakresie wprowadzenia zapisów prośrodowiskowych i wprowadzające ład przestrzenny (realizowana zabudowa powinna nawiązywać do architektury regionalnej). Względnie duży udział powierzchni biologicznie czynnej (min. 60% powierzchni działki) wpłynie korzystnie na środowisko przyrodnicze. Natomiast realizacja nowej zabudowy spowoduje utratę terenów biologicznie czynnych. Niekorzystne oddziaływanie na środowisko wystąpi głównie w fazie realizacji inwestycji.

STREFA C Tereny komunikacji (funkcja: KDW). Drogi wewnętrzne zostały wydzielone jako strefa. Pozostałe tereny komunikacji oznaczone na rysunku planu symbolem KDD z uwagi na liniowy charakter nie zostały ujęte jako strefa. Ustalenia dotyczące dróg projektowanych ocenia się jako niekorzystne dla środowiska w aspekcie obiektywnego ubytku terenów biologicznie czynnych i korzystne z uwagi na zapisy prośrodowiskowe. Realizacja dróg jest wymogiem koniecznym w rozwoju przestrzennym.

Tabela. Potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu zmiany planu na poszczególne komponenty i cechy środowiska

Potencjalny wpływ realizacji mpzp na:	Duży	Średni	Mały	Brak
Powierzchnia ziemi				
- unikatowe cechy geologiczne				X
- zmiany topograficzne			X	
- zniszczenie warstw powierzchniowych			X	
- wzrost erozji wietrznej				X
Wody powierzchniowe i podziemne				
- poziom wód podziemnych		X		
- poziom wód powierzchniowych			X	
- jakość wód podziemnych			X	
- jakość wód powierzchniowych			X	
Wody powierzchniowe i podziemne				
- zmiana poziomu wód podziemnych			X	
- powstanie odorów				X
- wzrost hałasu			X	
- wibracje				X
- zmiany cech klimatu			X	
Atmosfera i klimat				
- wzrost zanieczyszczeń powietrza			X	
- powstanie odorów				X
- wzrost hałasu			X	
- wibracje				X
- zmiany cech klimatu			X	
Rośliny				
- zmiany różnorodności gatunkowej			X	
- wprowadzenie nowych gatunków			X	
- zmniejszenie liczby dotychczasowych gatunków				X
Zwierzęta				
- zmiany różnorodności gatunkowej			X	
- przecięcie szlaków migracji zwierząt				X
Krajobraz				
- negatywne zmiany w krajobrazie			X	
- pozytywne zmiany w krajobrazie			X	
Wartości kulturowe				

- obiekty kulturowe objęte ochroną				X
Jakość życia ludności				
- pogorszenie jakości życia				X
- poprawa jakości życia			X	
Zagrożenia nadzwyczajne				
- ryzyko poważnych awarii				X
Tereny sąsiednie				
- oddziaływanie na tereny sąsiednie			X	

9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

Plan nie narusza zasad ochrony środowiska wynikających z przepisów odrębnych.

10. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE

Ze względu na położenie analizowanego obszaru oraz ustalenia projektu planu, nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko.

11. UWARUNKOWANIA MINIMALIZACJI NEGATYWNEGO WPLYWU NA ŚRODOWISKO REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Łokciowe zawiera ustalenia ograniczające negatywne skutki dla środowiska. Uwarunkowania te w części zasadniczej zostały zapisane w ustaleniach planu. Są to między innymi obowiązki:

- zakaz lokalizacji wszelkich inwestycji naruszających równowagę przyrodniczą i naturalne walory terenu,
- zakaz budowy obiektów i zakładów o szkodliwym wpływie na środowisko oraz stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi,
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i gruntu,
- zachowanie i kształtowanie powierzchni biologicznie czynnej dla terenów istniejącej i projektowanej zabudowy zgodnie z ustaleniami szczegółowymi,
- zachowanie i ochrona zespołów zieleni (skupisk drzew i krzewów),
- tworzenie zielonych ogrodów poprzez realizację zieleni przydomowej,
- stosowanie zasady zrównoważonego rozwoju,
- estetyczne kształtowanie ładu przestrzennego.

Możliwości minimalizowania ujemnych skutków realizacji inwestycji należy również szukać w technologii i organizacji prac. Do podstawowych uwarunkowań w tym zakresie zaliczono:

- rygorystyczne przestrzeganie ustaleń projektu planu,

- stosowanie się do warunków określonych w opracowaniach eksperckich, warunkach zagospodarowania i zabudowy terenu,
- efektywny nadzór inwestorski sprawowany przez wykwalifikowane służby,
- przy pracach ziemnych należy składować warstwę próchniczną gleby w celu jej dalszego wykorzystania (m.in. rekultywacja),
- ograniczenie do minimum niwelacji terenu przeznaczonego pod inwestycje budowlane,
- utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej na stokach o znacznym nachyleniu,
- stosowanie zasady kompensacji przyrodniczej w przypadku konieczności wycinki drzew.

Przestrzegając ustalenia zawarte w projekcie planu, występujące uciążliwości na etapie realizacji i funkcjonowania inwestycji nie powinny pogarszać w istotny sposób stanu środowiska jak i warunków życia mieszkańców.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Cechą rozwoju przestrzennego jest jego opozycyjność do struktur przyrodniczych. Efektem tego jest powstawanie szeregu konfliktów przestrzennych i środowiskowych. Przeznaczenie nowych terenów w planach zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę otwiera drogę do ingerencji w struktury przyrodnicze. Zasada zrównoważonego rozwoju oznacza dążenie do racjonalnego użytkowania zasobów przyrody oraz zapewnienia społeczeństwu bezpieczeństwa ekologicznego. Na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego istotne znaczenie ma ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz kulturowych, które decydują o atrakcyjności tego terenu. Realizacja projektu planu przyczyni się do poprawy stanu krajobrazu i sytuacji materialnej mieszkańców. Zapisy ustaleń projektu planu realizują w sferze prawnej formułę rozsądnego kompromisu w ramach wykorzystania przestrzeni przyrodniczej dla celów inwestycyjnych.

Na podstawie całości opracowania prognostycznego sformułowano następujące wnioski:

- ustalenia zawarte w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu geodezyjnego Łokciowe nie naruszają ustaleń Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Smołdzino oraz są zgodne z zaleceniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym i z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.
- Obręb geodezyjny znajduje się na obszarze Otuliny Słowińskiego Parku Narodowego. Realizacja projektu planu powinna być zgodna z zasadami określonymi w Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 ze zmianami) i uwzględniająca zadania ochronne parku.
- **W sąsiedztwie opracowania występują obszary Natura 2000:**
 - Ostoja Słowińska PLH220023,

- Dolina Łupawy PLH220036,
- Pobrzeże Słowińskie PLB220003.
- Realizacja projektu planu nie spowoduje znacznych negatywnych zmian przyrodniczo - krajobrazowych i nie wpłynie negatywnie na obszary chronione, które zgodnie z ustaleniami m.p.z.p. pozostają w dotychczasowym użytkowaniu.
- Kumulacja negatywnych skutków dla środowiska nastąpi na etapie realizacji inwestycji. Realizacja planu rozłożona będzie w czasie, więc niekorzystne oddziaływania na środowisko naturalne nie będą występowały na dużym obszarze. Większość negatywnych skutków przestrzennie będzie ograniczona do terenów budowy, a część z nich ma charakter odwracalny.
- Część skutków oddziaływania na środowisko jest nieunikniona. Wynika to bowiem z istoty ingerencji w strukturę przyrodniczą, a taką będą inwestycje związane z zabudową, gdzie nastąpi utrata terenów biologicznie czynnych. Jest to bowiem koszt konieczny rozwoju.
- Ustalenia planu uwzględniają ochronę i kształtowanie zieleni, która jest bardzo ważna w zespołach osadniczych. Urządzając i kształtując tereny zieleni (ogrodowej i izolacyjnej) należy stosować gatunki rosnące wielowarstwowo (drzewa, krzewy, byliny) i posiadające właściwości korzystne dla organizmu człowieka (sosna, świerk, cis, brzoza, dąb, buk, jarzębina, jałowiec, robinia, glóg, czeremcha i inne). Eliminować należy drzewa będące silnymi alergenami. Należą do nich głównie topole i wierzby.
- Funkcjonowanie terenów zabudowy mieszkaniowej i turystycznej może pełnić znaczącą rolę ekologiczną z uwagi na znaczny udział powierzchni biologicznie czynnej (60%). Walory ekologiczne ogrodów, skwerków i zieleńców mogą być nawet wyższe od terenów niezabudowanych. Istotne znaczenie ma tu odpowiednia kompozycja gatunków roślin.
- Rozwiązania funkcjonalno - przestrzenne zawarte w projekcie planu obwarowane są zapisami prośrodowiskowymi i stąd można prognozować, że jego realizacja nie wpłynie niekorzystnie na środowisko naturalne.
- Odstąpienie od realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może przyczynić się do degradacji środowiska przyrodniczego ze względu na nierozwiązaną gospodarkę ściekową i gospodarkę odpadami oraz może spowodować powstawanie zabudowy bez jakiegokolwiek nadzoru planistycznego, co wpłynie negatywnie na ład przestrzenny i ekologiczny.
- Wskazane jest monitorowanie zgodności projektu planu zarówno na etapie inwestycyjnym jak również na etapie funkcjonowania projektu planu.
- Uwarunkowania przyrodniczo - krajobrazowe wskazują na możliwość realizacji projektu planu zgodnie z zawartymi ustaleniami.

13. WYKAZ MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

- 1) Mapa do celów planistycznych, skala 1:1000 „APION” Słupsk, 2012 r
- 2) Dokumentacja Geotechniczna dla potrzeb ogólnego rozpoznania warunków gruntowo-wodnych, „EL JOT” S.C. 2012 r.
- 3) Projekt Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Smołdzino
- 4) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego Gdańsk 2009
- 5) Aktualizacja opracowania ekofizjograficznego do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego Gdańsk 2007.
- 6) Raport o stanie środowiska w woj. pomorskim w 2004 r. IOŚ-WOŚ w Gdańsku, Gdańsk 2005
- 7) Stwierdzenie pochodzenia gruntów rolnych na terenie opracowania, wraz z mapą glebowo rolniczą, skala 1:500. Starostwo Powiatowe w Słupsku
- 8) Informacje z ewidencji gruntów dla obszaru opracowania
- 9) Dyrektywa 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku o ochronie siedlisk przyrodniczych oraz dziko żyjącej fauny i flory.
- 10) Dyrektywa 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. o ochronie dziko żyjących ptaków.
- 11) Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk, Natura 2000, PLH 220023, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska 2013
- 12) Dyrektywa Ptasia, Natura 2000, PLHB 220003, TEHmEX 2008
- 13) Kondracki J. 2001. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
- 14) Glowacka I., Jakubowski W., Matuszkiewicz A., 2003 Koncepcja ochrony bioróżnorodności w krajobrazach rolniczych
- 15) Lipczyński W. red. 2005 Gospodarka wodna dorzecza Stupi i Łupawy, ZMiGdSiŁ Słupsk
- 16) Lipczyński W. red. 2002 Zasoby przyrodnicze dorzecza Stupi i Łupawy, ZMiGdSiŁ Słupsk
- 17) Matuszkiewicz W., 2001 Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski PWN Warszawa
- 18) Matuszkiewicz J.M., 20018 Potencjalna roślinność naturalna Polski IGIPIZ PAN Warszawa
- 19) Atlas Hydrologiczny Polski, IMiGW Wydawnictwo Geologiczne Warszawa 1987;
- 20) Atlas Środowiska Geograficznego Polski, PAN IGIPIZ Warszawa 1994;
- 21) Kleczkowski A.S. Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony, Kraków 1990;
- 22) Kondracki J. Geografia fizyczna Polski, PWN Warszawa 2000;
- 23) Milewska M. Słownik geograficzno-krajoznawczy Polski, PWN Warszawa 1992;
- 24) Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu lokciowe, Słupsk 2013;
- 25) Podział Hydrograficzny Polski, IMiGW Warszawa 1980, 1983;
- 26) Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2005 roku WIOŚ Olsztyn 2006;
- 27) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 Nr 25, poz. 133, ost. zm. Dz. U. 2012 poz. 358)
- 28) Rychling A. Sołon J. Ekologia krajobrazu, PWN Warszawa 1996;
- 29) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. – o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm);
- 30) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm);
- 31) Ustawa z dnia 27 marca 2004 r. – o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm);
- 32) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. - o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm);
- 33) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm). Dz. U. 2013
- 34) Zarządzenie Nr 31 Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Słowińskiego Parku Narodowego